

Un însemn ca oricare din suita numerologică ascendentă ori dimpotrivă, mergând într-un sens sau altul, spre infinit, însoțit de acele marcaje pozitive ori negative. Și totuși, cifra din titlu îmi trezește o serie de reflecții parte a procesului de examinare a unei/al unor situații ori probleme existențiale, de natură biblică, de sorginte gnoseologică, dar și a celor așezate pe obișnuitele controversate cotidiene.

Pentru început, ca precept nu atât ideologic, cu ce ar putea să ajute ori să definească acest "33", ar fi un fel de apropiere de zona medicală, că de fapt când temperatura corpului nostru coboară sub acest nivel de 33°C, s-ar putea să suferim de amnezie.

Carevasăzică, dacă mergi, musai că așa trebuie, la un medic radiolog, cel cu radiațiile "X", care îți inspectează plămâni (cei șubrezi din cauza zilnicelor neîngrijiri), la un moment dat, că nu ai încotro, pentru o imagine mai clară îți va spune apăsător: "Zi treizeci și trei!". Iată o primă inserție în viața noastră cotidiană, acel "33" necesarmente de a-l rosti. Buuun! Ar reprezenta doar o zonă prozaică, mulată pe inevitabilele noastre suferințe, de data aceasta pulmonare ori de delăsări sistemice ale medicinii autohtone.

Dacă pătrundem mai adânc în semnificația acestui număr, vedem un alt palier mult mai profund, care se cade a fi decartat, studiat, analizat, comparat ori catalogat într-o anumită ordine, funcție de interesele unor segmente interesate pe domeniu. În genere, se spune că până la vârsta de treizeci și trei de ani un om este deja în plenitudinea forței sale creative și de ce nu ca element de așezare a valorilor într-o societate coagulată (pe dimensiunea ei maximă), trecută ori modernă, are expresivitatea unei totale determinări de a împinge ori a frânge aproape tot în orice domeniu agregat pe valori.

Iisus Hristos, cel puternic și sfânt, a creat până la finalul Lui, răstignit pe cruce la treizeci și trei de ani, o imensă religie care ne călăuzește pașii de aproape două mii de ani. El a fost crucificat și a murit ca ființă pământeană, pe trei aprilie anul "33" (Evanghelia după Matei). Epoca Lui corespunde conceptelor pe care le avem în prezent de maturitate deplină, ca parte de cumpănă între eventualele greșeli ale tinereții (nu întotdeauna) și docta așezare spre creație.

El nu a fost martirizat pentru vreo greșală personală, ci ducându-și crucea pe dealul Golgotei, și-a luat asupra-Și păcatele oamenilor. Așa cum ne arată Sfânta Scriptură. Biserica Creștină, în mod oficial a luat ființă în ziua Cincizecimii - de Rusalii - a anului 33, după Înălțarea Domnului și coborârea Duhului Sfânt asupra ucenicilor Lui. Oamenii trecuți de "vârsta pulmonară" își revizuiesc în genere poziția lor spre un fel de ordine în viață, o detașare de impulsurile tinereții și o așezare spre valorile care să le asigure un parcurs benefic în viitor. Acesta ar fi modelul standard.

Că în prezent are loc, mai ales în orașele cu ceva populație (de la noi, ori din mai toate metropolele lumii), un fel de derapaj mental, în care valorile tradiționale sunt abandonate, fiind înlocuite cu manifestări create ad-hoc, multe artificiale, însoțite abundant de alcool și droguri, cu corelativa intrare a tinerilor în zona infrafracționalității, aceasta reprezintă un alt domeniu de analiză. Marele nostru "Luceafăr" al culturii românești, conducător al ziarului Timpul, oficial al Partidului Conservator, este arestat la vârsta de 33 de ani, devenind astfel primul ziarist deținut politic din România modernă.

Acea zi de 28 iunie 1883 a fost încărcată de evenimente cruciale pentru acea vreme. AustroUngaria recurgea la retorsiunea relațiilor sale diplomatice cu România, Germania amenința cu războiul. În acest context, Petre Carp îl forța pe Titu Maiorescu să-l anihileze pe incomodul ziarist: "Mai potoliți-l pe Eminescu". În plină perioadă de creație, acest titan al culturii noastre, intrat într-un fel de joc politic, avea să fie anihilat într-un fel la 28 iunie 1883, această dată fiind începutul fabricării nebuniei lui. Nu trebuie să uităm mari nume ale antichității precum Alexandru Macedon, unul din marii strategii și conducători ai acelor vremuri. Nu a împlinit cei 33 de ani și deja a intrat în istorie ca un fel de lord al războiului și cuceritor al Orientului.

Trecând în prozaic, ce se mai întâmplă la 33 de săptămâni, de pildă. Bebe - cel nenăscut - are deja simțul gustului, adăugând în fapt că unele "mame" ar dori să fie deja "expulzat"; nu! El există și trebuie protejat, adus în starea de a fi printre noi. Fără niciun fel de discuție, atunci când plăpânda lui inimă pulsează, Cel de Sus deja a hotărât, că noi de aici suntem obligați să-i asigurăm supraviețuirea, cu inerentele sacrificii generate de vremurile impredictibile pe care acum suntem

nevoiți a le trăi. Contextul actual este bântuit de o sumedenie de "artefacte", menite, mai toate, de a ne suci mințile, de a crea un fel de dezordine, în care să nu mai putem decela răul de bine, calea dreaptă de cea întortocheată, plină de cazne și neajunsuri, în fine, de a nu desluși pârția de supraviețuire. Trăim uneori într-un film SF, cu impulsuri care să destabilizeze mentalul uman.

Un titlu "bombă", că așa se poartă acum, "Guvernele trimit țânțari tip dronă de ani de zile peste populație". Aceștia ar "fura" ADN-ul uman folosindu-l spre a-l spiona, a-l domina și, de ce nu, cel uman a fi doar o marionetă folosită într-un fel de joc imagologic. Și ce legătură ar avea cu "33"? Păi ar avea, și este strict legat de natura noastră ca ființe pământene. De pildă, ADN-ul nostru are 33 de rotații în jurul unei axe convenționale, el determinând de fapt însăși existența speciei umane. Tot 33 de ani au trecut peste țărișoara noastră, de când au fost împușcați cei doi, iar acum ni se vântură fel de fel de nerozii. În acești treizeci și trei de ani de la zidul "Târgoviștei" de când au fost mitraliați "odioșii", fără averi, fără conturi în străinătate, cu copiii lor - doi dintre ei - morți, cam cum se prezintă țărișoara noastră. Foarte bine la apel, suntem în UE și NATO, dar ce să vezi suntem pe deplin ocupați. N-ar fi mare lucru dacă pârgھیile economice pot fi controlate de către statul român. Nu, acestea au fost deja relocate către alte state - Austria, Franța, Olanda, Grecia etc.

Trist, dar adevărat, noi nu putem cumpăra nimic din Vest, doar mâncare și ceva aparatură, toate de mâna a doua. Așadar, după treizeci și trei de ani am devenit, încetul cu încetul, vasali față de marile forțe europene, iar acum cerșim, poate fără nicio șansă, de-a bușilea intrarea în Schengen; trist, dar adevărat. Nu sunt vinovați cei din afară, ci noi, reprezentați de politicienii de pripas care au văduvit țara de valorile acumulate cu multă trudă de înaintașii noștri. Generația care vine are multă suferință, neîncredere, derută, angoasă, lipsă evidentă de empatie, încrâncenare, nepăsare față de aproapele său, iar Dumnezeu este departe, că față de cele de mai sus, consideră că El nu îi apără.

Discut cu ei, și în mentalul lor vor să domine, să fie conducători pe felurite segmente economice ori sociale; pe lângă faptul că nu au experiența necesară, vor să "ardă" etapele, considerându-se conducători pentru totdeauna; nu am vrut să folosesc termenul for ever. Cel puțin trei componente existențiale lipsesc: anduranța (de a putea munci cel puțin 10 ore pe zi), încrederea de sine sau nesiguranța că pot izbândi și în fine nu întrevăd finalitatea opțiunilor lor. Pot fi adăugate și alte elemente precum: lipsa predictibilității acțiunilor lor, abandonarea opțiunilor pe care le au de la societatea noastră și, în final, continua propagandă a vectorilor politici că le vor fi furnizate elementele de subzistență/ dezvoltare, fiind percepute doar ca o deșartă propagandă politică, oricum totul va fi realizat într-un viitor impredictibil.

Coborâm acum spre nemernicia

slujitorilor vremelnici ai nației române. După 33 de ani, dosarul Revoluției Române a fost retrimis în judecată cu cei trei inculpați: Iliescu, Voiculescu și Rus. În perioada 22-30 decembrie 1989, au murit (au fost omorâți!) 857 de semeni, 2.382 au fost răniți și 585 au fost închiși. Cei trei de mai sus sunt urmăriți penal pentru infracțiuni contra umanității, care sunt așa cum se știe imprescriptibile. Am fost în mijlocul acelor evenimente atât eu, cât și soția mea (cu carnet de Jilava); față de îmbruișările care și-au tras o grămadă de beneficii, noi am renunțat la ele tratând ca atare Loviluția. Iar caricatura actualei societăți românești să fie completă vine la pachet cu: „Polițiștii locali din Bacău care cer sporuri pentru că fac febră musculară la degete din cauza tastaturii și stau prea mult pe scaun”.

Spre a susține aceste nerozii vin cu buletine medicale de expertizare, susținând că “munca lor prezintă un risc de solicitare musculo-osteo-articulară a articulațiilor mici distale ale membrilor superioare necesare gestualității specifice în cursul redactării documentelor, notelor și adreselor pe PC”. Cum ar fi, că fac febră musculară pe tastatura de la calculator. Sunt anexate documente ale Direcției de Sănătate Publică a județului Bacău. Neamule, în ce hal de decrepitudine am ajuns! Zi “33” dacă poți, că nici suflu nu mai ai. Față de această infamie autohtonă poate că ar fi cazul să ne îndreptăm atenția spre Psalmul 33, care prin suita lui de îndreptări ne călăuzește pașii spre Domnul, spre binecuvântarea Lui, pogoară spre noi încrederea, ajutorul și îndurarea spre iertarea păcatelor omenești. Că tot veni vorba, ce ar trebui să ceară un pianist de excepție, un mânuitor de arcuș, ori de alte instrumente muzicale. La rând ar fi sportivii, actorii și mai toate categoriile de lucrători ori gânditori onești care ar trebui să fie altfel plătiți. Iar cei polițiști ori milițieni oricum nu-mi este clar ce rang au, ar trebui să primească acele “plăcinte”, nu moldovenești, dar mai la coadă și după ceva muncă și prin teren, că “d’ăștia care stă” în birouri, la căldurică suntem sătui.

Dar acest “33” continuă să ne marcheze prin prezența sa insidiosă. Papa Ioan Paul I a fost suveran pontif doar 33 de zile, dar a fost beatificat deoarece a vindecat în mod inexplicabil o fetiță de 11 ani din Buenos Aires. Papa a murit subit la vârsta de 65 de ani (28.09.1978), la doar 33 de zile după ce a devenit Papă. Se dovedește încă o dată că acest “33” are nebănuite reflexii, pe multiple planuri umane. Un alt domeniu de analiză ar putea fi “Clubul de la Roma”. Al 33-lea raport lansat și în limba română (vai ce favoare!) abordează tema “Planeta epuizată”. La mijloc ar fi de fapt “Planeta” noastră abandonată de către marii decidenți politici mondiali, fiecare cu interesul lui propagandistic de a se menține la putere, de a influența mințile fie ale supușilor lor, dar mai ales spre extensie spre un fel de acaparare globală a conștiințelor. Nu au încotro, trebuie pe un anumit ciclu istoric să fie acolo sus, să se exprime, să fie laudați și aplauzați. Asta este maxima juisare către prezent, că viitorul, pentru cei care stau acum la butoane, nici nu mai contează. Nu trebuie abandonat acest “33” că oricât ne-am învățat cam tot pe acolo ne regăsim în felurite ipostaze.

Pe la începutul anilor ‘90, lipsă fiind atunci zona cluburilor, cele dinainte și-au tras rapid obloanele fiind controlate de Secu’, am înființat în Balta Albă un club select “Club 33”. Era condus la vedere de un profesionist, implicat ulterior, când a considerat că trebuie să abordeze o altă cale, în afacerea “Țigareta”, cu colonelul Truțulescu în frunte, iar pe ascuns de fiul unui fost președinte al României, teleportat definitiv în Spania. Clubul în sine oferea muzică modernă, în fine, era atunci o oază de relaxare, fără niciun fel de interferențe colaterale nefaste. A durat vreo trei ani de zile apoi, în noile condiții de dezvoltare economică agresiv capitalistă, l-au închis. A fost o pată de culoare pe obrazul încă tern al comerțului bucureștean.

Să revin la lucruri ceva mai aplecate precum aceea care ar fi semnificația lui “33” în spiritualitate, dragoste, numerologie, că zona biblică am abordat-o parțial. Cifra de mai sus conține o sumedenie de cercuri ezoterice transpuse mai ales în tradiții ori precepte religioase. De pildă, celții credeau că toate lucrurile vin în cascadă de trei. În credința lor “33” reprezenta creșterea spirituală, mantrele și chiar natura eternă a sufletului. Astfel, primul templu al lui Solomon a rămas în picioare timp de 33 de ani. Drapelul Națiunilor Unite are 33 de secțiuni înconjurată de ramuri de măslin care

simbolizează pacea, a fost adoptat pe 20 octombrie 1947. Ca simbolică, pe fundal apare culoarea albastră, opusul culorii roșii considerată că reprezintă războiul. Demn de reținut ar fi faptul că moartea Reginei Elisabeta a Angliei și încoronarea regelui Charles al III-lea poate însemna că majoritatea monedelor și bancnotelor britanice vor fi înlocuite.

Acest proces își proiectează efectele în prezent când Bursa din Londra nu mai dictează piața de valori. Aceasta include toate cele 33 de țări aparținând Commonwealth-ului care au chipurile monarhilor britanici pe monedele lor. Cum va gestiona actualul prim-ministru, cu origini indiene, Rishi Sunak? Simplu, deja gândește o monedă digitală a lumii globale. Ușor de zis, ceva mai greu de pus în practică. Gradul "33" este cel mai înalt nivel realizabil în învățăturile ezoterice și religioase pentru francmasonerie. Care ar fi semnificația numărului 33, numărul sacru în Masonerie. Acesta se regăsește în Misterele Antichității păgâne, în Cabala Evreiască, în Gnosticism, precum și în cadrul sectei Orfiților din India și Persia.

În vedele indiene sunt invocați Dumnezeii, localizați ca fiind 11 în ceruri, 11 pe pământ și 11 în gloria aerului. În Persia antică sunt 33 de Arhangheli care guvernează Universul. Și în final, cu simbolismul Vulturului Gradului 33, aparținând Ritului Scoțian Antic și acceptat, se închide ciclul, deoarece vulturul chiar când planează domină Pământul, și rămâne de-a pururi vigilent. Vaticanul are 32 de arcuri care înconjoară un obelisc, creând astfel 33 de marcaje în desfășurarea lor. Obeliscul cu cei aproape 26 de metri a fost adus din Egipt, în vârful lui fiind așezată o cruce cu un fragment din relicva Sfintei Cruci, pe care a fost răstignit Mântuitorul. Trecând în domeniul cosmogonic/religios, în Persia, oamenii care ajung în cer rămân la vârsta de 33 de ani pentru totdeauna. În tradiția hindu, se arată că există 33 de hinde care păzesc Pământul și în fine "Cartea Tibetană a Morților" dezvoltă cele 33 de ceruri care sunt guvernate de un Dumnezeu cu 33 de capete. Trebuie să completăm că Îngerul Numărul 33 îți oferă bucurie, îți deschide ochii spre o altă lume, inclusiv în zona viselor.

Toate schimbările care urmează să se întâmple în viața unui semen de-ai noștri se dezvoltă pe distanța a 33 de zile. Numărul 33 este unul de master și reprezintă suma altor două numere de master 11 și 22 care întruchipează visele și intuiția. În capitolele de deschidere ale Genezei Elohim apar de 33 de ori, dar și a 33-a oară când numele lui Jacob apare în text. Exemplele pot fi continuate pe multiple planuri din zona biblică, și nu numai, cert este că oricât am încerca să trecem într-un con de penumbră acest "33", el este de fiecare dată evidențiat sub multiple forme, ancorate îndeosebi în trecut, dar cu clare reverberații în prezentul cotidian.

Se cade a aminti cu acest prilej faptul că am fost numit cu câteva zile înainte de a împlini 33 de ani (martie 1980), ca Director Coordonator al uneia din cele mai mari întreprinderi comerciale din Capitală și nu numai - ICL Alimentare Sector 3. Avea în "dotare" peste 2.600 de oameni, din care TESA vreo 130, 860 de magazine, bază de transport propriu, ateliere de întreținere și reparații etc. Am trecut prin nenumărate încercări; m-au marcat atunci, dar și imediat după 1990 ca Director General la Primăria Capitalei (Direcția Generală de Programe și Urbanism Comercial) "eforturile" unora de a mă amesteca în zona infracționalității. Nu au reușit, nu puteau înțelege că există un om integru, într-un domeniu cu multiple "tentații". După acest diluviu explicativ pe multiple planuri ale numărului simbol "33" se cade a zăbovi oleacă pe o explicitare ceva mai pământeană, de ce nu, aflată pe scala prozaicului.

Treizeci și trei are multiple conotații
Gândit de milenii să gestioneze situații
Este cum se știe un număr maestru
Greu de abordat ori susținut, fiind ilustru.

Ce ar putea fi la o adică acest înseamnă?
O coagulare de minți luminate ca îndemn
Poate spre alții ca păgâni ori neofiți
În tăvălugul vremurilor ce nu pot fi opriți.
Desigur e un far divin călăuzitor
O pârție către Atotputernicul împlânzitor
Al sufletelor pierdute, în derivă ori dimpotrivă,
O lumină a celor care sunt într-o derivă.

Florian Laurențiu Stoika

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*